

komme klagerens påstand, sendes sagsfremstillingen til klageren med opfordring til at fremkomme med bemærkninger til fremstillingen inden 14 dage. Stk. 2, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Klageren oplyses samtidig om, at klageren i øvrigt har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for skatteankenævnet, før klagen afgøres. Skatteankenævnet kan, hvis udtalelsen ikke er afgivet inden for en rimelig tid, fastsætte en frist på ikke under 14 dage for afgivelse af udtalelsen.

Stk. 4. Skatteankenævnets afgørelser træffes ved kendelse. Ved klage over en skatteansættelse eller et bindende ligningssvar er skatteankenævnet berettiget til at foretage sådanne ændringer af ansættelsen eller det bindende ligningssvar, der er en følge af klagen.

Stk. 5. Har skatteankenævnet ikke afgjort klagen inden 3 måneder efter klagens modtagelse, kan den påklagede afgørelse påklages direkte til Landsskatteretten.

§ 21 A. Ved klage over afslag på en anmodning efter § 34, stk. 2, eller § 35, om genoptagelse af en skatteansættelse kan skatteankenævnet vælge, hvis klageren er enig deri og genoptagelse findes berettiget, at genoptage skatteansættelsen i stedet for at pålægge den myndighed, der har givet afslaget, at genoptage skatteansættelsen.

§ 22. Skatteankenævnet kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af skatteankenævnet, når der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af sagen, hvis de havde foreligget tidligere. De nye oplysninger skal forelægges nævnet inden for følgende frister:

- 1) Fristen efter § 34, stk. 2, jf. § 35, for fremsættelse af en anmodning om genoptagelse.
- 2) Fristen efter § 25, stk. 1, for indgivelse af klage over skatteankenævnets afgørelse til Landsskatteretten, eller inden Landsskatterettens behandling af sagen er afsluttet.
- 3) Fristen efter § 31, stk. 3, for indbringelse af sagen for landsretten, eller inden landsrettens behandling af sagen er afsluttet.
- 4) Fristen for indbringelse af landsrettens dom for Højesteret, eller inden Højesterets behandling af sagen er afsluttet.

Stk. 2. Skatteankenævnet kan imødekomme en ansøgning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis nævnet skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Klage til vurderingsankenævnene

§ 22 A. Klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser efter § 16 kan indgives af ejeren af den faste ejendom. Er en vurdering foretaget efter begæring af en anden end ejeren, kan klage desuden indgives af den, der har anmodet om vurderingen. I de tilfælde, der er omhandlet i vurderingslovens § 8, stk. 3, 3. pkt., kan både køber og sælger klage over vurderingen. En ejer kan også klage over vurderingen af en andens ejendom, når ejeren har en retlig og økonomisk interesse deri. En kommune kan klage over vurderingen af en ejendom, som kommunen i medfør af lovgivningen vil kunne tilpligtes at overtage.

Stk. 2. Klagen skal være skriftlig og begrundet. Klagen indgives til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen videregiver uden unødigt forsinkelse klagen tillige med en udtalelse om sagen til vurderingsankenævnet. Hvis told- og skatteforvaltningen på grundlag af klagen finder anledning til at genoptage ansættelsen og i den forbindelse opnår enighed med klageren om at fastholde eller ændre ansættelsen, kan told- og skatteforvaltningen undlade at videregive klagen til vurderingsankenævnet.

Stk. 3.²⁾ Ved de almindelige vurderinger og omvurderinger efter vurderingslovens § 3 skal klage være indgivet senest den 1. juli i året efter vurderingsåret. For ansættelser, der foretages efter vurderingslovens §§ 4, 4 A eller 33 A eller skattestyrelseslovens § 34, stk. 2, eller § 35 A, er klagefristen 1 måned fra modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Skatteministeren kan, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, forlænge den i 1. pkt. fastsatte frist.

Stk. 4. Vurderingsankenævnet kan se bort fra en overskridelse af klagefristen efter stk. 3, når særlige omstændigheder taler derfor.

§ 22 B. Hvis vurderingsankenævnet ændrer en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling i medfør af vurderingslovens § 33, skal vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ændringen får på afgørelsen eller fordelingen.